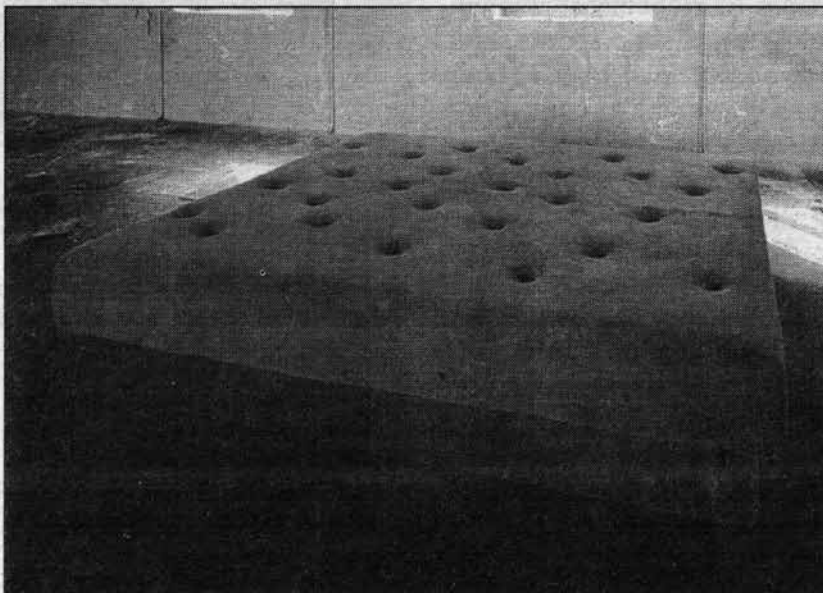


Bársony, szivacs, hangszóró

Megjelent a tizedik Leopold Bloom Szombathelyen

● Ölbei L.

Bár rendszerint 75 példányban jelenik meg, benne van a világ: a szombathelyi Bloom-mappa legutóbbi számában többek között (Magyarországon kívül, persze) megbújik Ausztria, Németország, Franciaország, de az Amerikai Egyesült Államok is; harminchét alkotó képében. Ráadásul jubilál a kiadvány: a tavalyi Bloom-naphoz kötődő vérellátás szám („Adj vért, életet adsz!”) éppen a tizedik a sorban. Goethe szerint a vér sajátos nedű, és ezt a megállapítást a legújabb Bloom/d-mappa lapjai is alátámasztják. Ha abból indulunk ki, hogy az igazi giccszet az különbözteti meg az igazi művészi alkotástól, hogy létrehozói elfeledkeznek az emberi test alapvető funkciójáról, akkor nyugodtan elmondhatjuk, hogy a finomvirágmintás intimbetét (papírra ragasztva, lepecsételve) egyértelműen a giccs kategóriába sorolható. Nem ilyen egyszerű a dolgunk, ha a Többfunkciós nő



Németh Ilona: Többfunkciós nő

(alkotója Németh Ilona) című objektőről készült fényképet vesszük szemügyre. A 2-szer 2,6 méteres, piros bársonyból, fából, szivacsból készített, walkmanokkal, hangszórókkal kiegészített műalkotás maga a tárgyiasult nő. A leckét mégis az a mappa-lap adja fel igazán, amelynek hátoldalán néhány roncsolt mondat — minden va-

lószerűség szerint Bloom-napi kritika — olvasható: „lassan mindenféle extrém idiotizmus a kultúra részének, alkotásnak számít”. Most már ez a szöveg is.

(A Leopold Bloom felelős szerkesztője Székely Ákos, művészeti szerkesztője Bonyhádi Károly, munkatársai Abajkóvics Péter és Dallos László.)

Vagy kéne 1998. dec. 14.